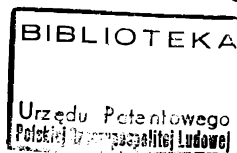

Opublikowano dnia 10 maja 1957 r.

A 23 K 1/1H

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38520

Kl. 53 g, 7

Państwowa Centrala Leśnych Produktów Nierdzewnych „Las“*)
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
Warszawa, Polska

Parnik do ciągłego parowania

Patent trwa od dnia 10 listopada 1954 r.

Dotychczas stosowano parniki kolumnowe do ciągłego parowania z nierdzewnej stali kwasoodpornej. Opracowanie odpowiedniej konstrukcji parnika pozwoliło na zastosowanie drewna dębowego do jego budowy, upraszczając budowę i obniżając jego koszty. Umożliwiło to szerokie zastosowanie parników tego rodzaju w przetwórnictwach owocowych.

Na rysunkach fig. 1 przedstawia przekrój pionowy parnika, a fig. 2 — przekrój poprzeczny.

Parnik składa się z trzech zasadniczych części: parnika — cylindra 1, parnika — poboczniczy 2 i podstawy 3.

Cylinder 1 i pobocznica 2 zbudowane są z fazowanych klepek dębowych, zaś podstawa 3 — z kantówki sosnowej.

Cylinder 1 ściągnięty jest dwiema obręczami górnymi 4 i dwiema obręczami dolnymi 5. Obręcze są dwudzielne, wykonane ze stali zwykłej i skręcane na połączeniach śrubami. Dolne obręcze 5 obciążone są cienką blachą

miedzianą i pobielane cyną. Na połowie wysokości cylindra 1 umieszczona jest obręcz nośna 6, składająca się z czterech części połączonych za pomocą śrub 7 i 9. Końce 8 obręczy ściągających przedłużone są do linii zewnętrznego obwodu poboczniczy 2. Przez skrajne otwory w nich przeciągnięte są śruby 9, na które nałożono runki, aby po skręceniu śrubami pozostało rozwarcie. Obręcz nośna 6, za pośrednictwem elementów pomocniczych 10, 12, 13, spoczywa na górnym dnie 14 poboczniczy 2.

Pobocznica 2 ściągnięta jest również za pomocą obręczy dwudzielnych 15 skręconych śrubami. Posiada ona podwójne dno. Pierwsze — pochylne 16 w kształcie leja, drugie — płaskie 17 osadzone w odpowiednim wykroju i podparte dwiema beleczkami 18. Przez środek dna przechodzi rura spustowa 19, zamknięta brązowym krążkiem 20, nagwintowanym na podtoczeniu obwodu. W środek tego krążka wkręcona jest rura mosiężna pobielona 21, zakończona rękojeścią. Jest to klucz do otwierania zaworu spustowego.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Jan Tesch.

Z boku pobocznic 2, ponad dnem pochyl-
nym 16, wprowadzona jest do pobocznic rura
22 z zaworem doprowadzająca parę, zakończo-
na węzownicą (pierścieniem) 23. Pierścień ten
posiada w swej górnej części otwórki prze-
puszczające parę.

Cylinder 1 wpuszczony jest koncentrycznie
w pobocznice 2 w ten sposób, że opierając się
na śrubach 12 pozostawia pomiędzy sobą dolną
krawędzią a powierzchnią dna pochylnego 16
wolną przestrzeń 24 dla przepustu owoców
przeparowanych.

W górnej części pobocznic 2 znajduje się
otwór kwadratowy 25 z wpuszczoną weń ryn-
ną drewnianą 26 do odpływu owoców przepa-
rowanych.

Za pomocą śrub 12 reguluje się wolną prze-
strzeń 24 dla przepustu owoców przeparowa-
nych.

Pobocznica 2 przykryta jest luźno nakładaną
pokrywą 14 okutą w dwa pierścienie 13
z płaskownika.

Całość zmontowanego parnika ciągłego pa-
rowania spoczywa na podstawie 3 z kantówki
sosnowej. Podpory 27 wraz z wiązadłem 28,
stanowiącym pręt stalowy, są zabetonowane
w fundamencie z gruzobetonu. Działanie par-
nika wykonanego z drewna dębowego jest
identyczne jak i jego pierwowzoru, tj. parni-
ka ze stali kwasoodpornej.

Jabłka zasypane do cylindra 1, parowane w
dolnej swej warstwie za pomocą pary dopro-
wadzonej rurą 22, pod ciśnieniem słupa ja-
błek jeszcze nie przeparowanych, przeciskają
się przez wolną przestrzeń 24 między krawę-
dzą cylindra i powierzchnią dna pochylnego
16 do pobocznic 2, skąd w dalszym ciągu pod
ciśnieniem słupa wciąż dosypywanych jabłek

w cylindrze 1 odpływają rynną 26 do przecie-
raczki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Parnik do ciągłego parowania, znamieny
tym, że składa się z cylindrycznej części
(1) osadzonej w pobocznic (2), która w gór-
nej części obwodu posiada otwór przepły-
wowy (25), a w dolnej swej części posiada
podwójne dno, przy czym wyżej położone
dno (16) wykonane jest w kształcie leja,
a spódnie (17) jest płaskie.
2. Parnik według zastrz. 1, znamieny tym,
że cylinder (1) jest ustawiony przesuwnie
w kierunku pionowym, a to w celu otrzy-
mania odpowiedniej wielkości przepustu
(24) między dolną krawędzią cylindra (1)
a dnem pochylnym (16).
3. Parnik według zastrz. 1 i 2, znamieny
tym, że zarówno cylinder (1), jak i pobocz-
nica (2), wykonane są z fazowanych klepek
dębowych.
4. Parnik według zastrz. 1—3, znamieny tym,
że rura spustowa (19), umocowana w po-
dwójnym dnie pobocznic, zamykana jest
za pomocą zaworu gwintowego (20), na któ-
rym osadzony jest klucz (21) do otwierania
zaworu.
5. Parnik według zastrz. 1—3, znamieny tym,
że rura (22), doprowadzająca parę pod cylin-
der (1), zakończona jest pierścieniem (23)
z otworami w górnej części, przepuszczają-
cymi parę.

Państwowa Centrala Leśnych
Produktów Niedrzewnych „Las“
Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione

Fig. 1

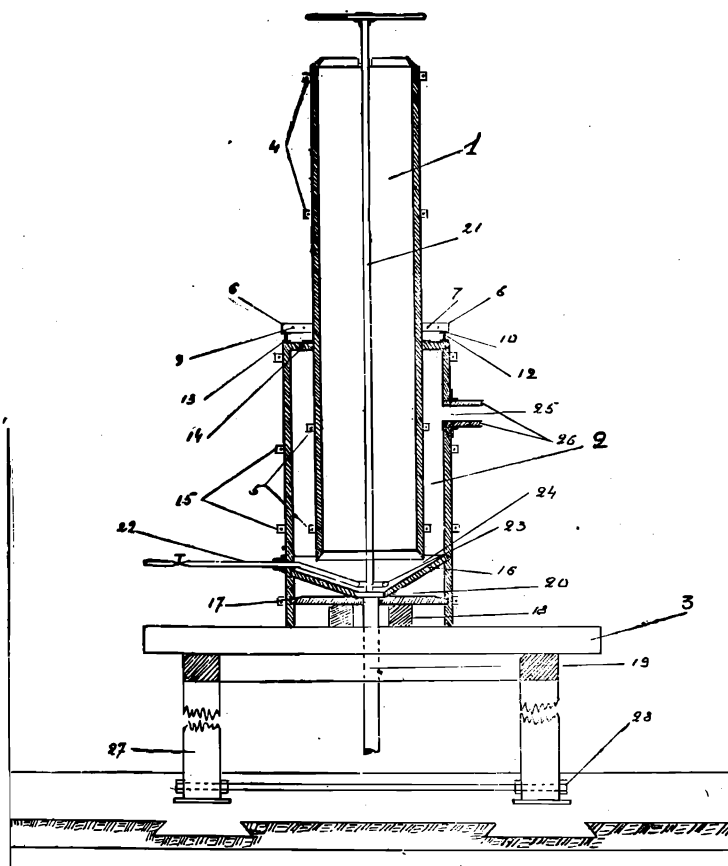

Fig. 2

